

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Tos/96/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7125012539
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Sojka, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7125012539.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Sojku, PhD. a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Mateja Čintalu na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12. novembra 2025 v trestnej veci odsúdeného A. B., o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Mestského súdu Košice zo dňa 3.9.2025 sp.zn. 1PP/41/2025 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr.por. z a m i e t a sťažnosť odsúdeného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Mestský súd Košice podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. zamietol žiadosť odsúdeného A. B., nar. XX.X.XXXX v Stropkove, trvale bytom C. D. XXX, okr. Stropkov, t.č. vo výkone trestu v ÚVV a ÚVTOS Košice, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil sťažnosť odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí, ktorú bližšie neodôvodnil.

Krajský súd na podklade takto podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia, pričom zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Krajský súd preskúmaním spisu zistil, že odsúdený bol doposiaľ 6-krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 11T/61/2024 zo dňa 19.12.2024 pre trestný čin podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom.

Z hodnotenia odsúdeného z Ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody vyplýva, že resocializačná prognóza je u odsúdeného podľa nástroja hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti CRA hodnotená ako nepriaznivá, riziko recidívy trestnej činnosti je hodnotené, ako vysoké. Odsúdený nebol disciplinárne odmenený.

Zástupca ústavu neodporúčal podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu. Prokurátor taktiež navrhol zamietnuť žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu.

Podľa § 66 ods.1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život,

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zák. ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienčne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že pre podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je nutné, aby odsúdený kumulatívne splnil dve podmienky, a to formálnu - vykonal trest v zákonom stanovenej dobe a materiálnu - plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Krajský súd v súvislosti so splnením formálnej podmienky uvádza, že pre možné uvažovanie o podmienčnom prepustení z hľadiska posudzovanej dĺžky doby, po vykonaní ktorej môže byť podmienčne prepustený, je potrebné aplikovať § 66 ods. 1 písm. a), resp. písm. b), resp. písm. c) zákona Tr. zák., pričom táto podmienka bola splnená.

Vo vzťahu k posúdeniu splnenia materiálnych podmienok podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je potrebné uviesť, že súd v tejto súvislosti skúma, či u odsúdeného došlo k polepšeniu. To znamená, že súd skúma, či u odsúdeného prebehol proces vnútornej premeny jeho osobnosti oprávňujúci na „nádej“, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. V rámci toho súd musí zväziť aj závažnosť a povahu trestných činov, ktorých sa vykonávaný trest týka, plnenie si povinností a správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody v kontexte jeho doterajšieho spôsobu života, charakteru jeho osoby, povahových vlastností a jeho postoja k spáchanej trestnej činnosti, ktoré je možné zistiť z hodnotenia odsúdeného ústavom, v ktorom vykonáva alebo vykonával trest odňatia slobody, väzbu, z jeho charakteristík, posudkov a podobne.

Polepšenie je vývojový proces vnútornej premeny páchatelovej osobnosti, ktorý sa navonok prejavuje v jeho správaní. Dobré správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody však samo osebe automaticky neznamená, že sa odsúdený polepšil, pretože takéto správanie môže byť len prejavom vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie väznice a nemusí znamenať náznak skutočných zmien osobnosti odsúdeného. Dosiahnutý stupeň nápravy je preto potrebné posudzovať nielen podľa správania sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, ale je nutné skúmať, či sa odsúdený zbavil záporných vlastností, charakterových čŕt, sklonov a zlých návykov, ktoré ho viedli k spáchaniu trestného činu, za ktorý bol odsúdený, alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin (primerane R 37/1973).

Materiálnu podmienku - možnosť očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona je potrebné skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného, vrátane jeho skorších odsúdení (R 5/2017).

Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že len dobré správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody samé osebe ešte nemusí byť prejavom, že sa odsúdený polepšil, pretože môže ísť len o prispôbenie sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody, prípadne o účelové konanie motivované výlučne snahou byť podmienčne prepustený, ktoré po odpadnutí motivácie dobrého správania nedáva záruku, že odsúdený povedie riadny život. K splneniu materiálnych podmienok pre podmienčné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody teda dôjde až vtedy, keď odsúdený sa vo výkone trestu odňatia slobody dobre správa, pretože si uvedomuje nesprávnosť svojho doterajšieho konania spočívajúceho v páchaní trestnej činnosti, je odhodlaný v budúcnosti takto nekonať, došlo u neho k zmene škodlivých návykov a nevhodných charakterových vlastností, ktoré viedli k páchaniu trestnej činnosti. Len pasívne prispôbenie sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody pre podmienčné prepustenie z výkonu takéhoto trestu zjavne nebude stačiť.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, pri posudzovaní splnenia materiálnych podmienok pre podmiennečne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je potrebné brať zreteľ na správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, na získané disciplinárne odmeny počas výkonu trestu odňatia slobody, na doterajší život odsúdeného (pred výkonom trestu), vrátane predchádzajúcich odsúdení, na skutočnosť, či už v minulosti bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, na jeho postoj k trestnej činnosti a na stupeň zmeny negatívnych vlastností, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti, ohľadom ktorej trest vykonáva.

Krajský súd považuje za potrebné uviesť, že zmyslom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu nie je prepustenie páchatel'a len za dobré správanie vo výkone trestu po vykonaní určitej časti trestu, ale pri podmiennečnom prepustení je potrebné vždy mať na zreteli aj účel trestu. Ako už krajský súd vyššie uviedol, predpokladom pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu je očakávanie riadneho života odsúdeného, čo znamená očakávanie, že sa odsúdený zdrží páchania ďalšej trestnej činnosti v budúcnosti, resp. že prepustením odsúdeného nevzniká pre spoločnosť nejaké riziko recidívy zo strany odsúdeného.

Samotné zlepšenie, resp. čiastočné zlepšenie správania odsúdeného vo výkone trestu nie je zárukou toho, že po podmiennečnom prepustení nebude pokračovať v páchaní trestnej činnosti. Súd nemôže pri takomto rozhodovaní prihliadať len na záujmy odsúdeného bez ochrany záujmov spoločnosti a členov tejto spoločnosti.

Právo byť podmiennečne prepustený nie je garantované ani článkom 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a ani Ústavou Slovenskej republiky. Ani Ústava, ale ani zákon automaticky nepriznávajú odsúdenému nárok na podmiennečné prepustenie (R19/2002).

Podľa názoru krajského súdu odsúdený síce splnil formálnu podmienku na podmiennečne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody tým že vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu odňatia slobody, avšak pre rozhodnutie o podmiennečnom prepustení je potrebné, aby odsúdený splnil aj materiálne podmienky.

Nesplnenie materiálnych podmienok je totiž zákonnou prekážkou pre kladné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného. Samotné vykonanie zákonom predpokladanej časti trestu automaticky nepostačuje pre takéto rozhodnutie súdu.

Ako už vyššie uviedol krajský súd, materiálne podmienky spočívajú jednak v tom, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a jednak v tom, že sa od neho môže očakávať vedenie riadneho života v budúcnosti.

V súvislosti s prvou materiálnou podmienkou - plnením si povinností a správaním sa odsúdeného počas výkonu trestu krajský súd poukazuje na hodnotenie odsúdeného, vypracovaného ústavom na výkon trestu odňatia slobody, z ktorého vyplýva len čiastočné splnenie tejto materiálnej podmienky, pričom odsúdený nebol ani raz disciplinárne odmenený.

Druhá materiálna podmienka je založená na možnom očakávaní, že odsúdený povedie po prepustení z výkonu trestu riadny život. Ohľadne týchto materiálnych podmienok je potrebné uviesť, že obidve podmienky musia byť splnené kumulatívne.

Krajský súd konštatuje, že odsúdený bol doposiaľ 6 - krát súdne trestaný, pričom v trestnej činnosti pokračoval aj po vykonaní predchádzajúcich trestov odňatia slobody, ako aj po rozhodnutí súdu o podmiennečnom odsúdení, keď sa znovu dopustil trestnej činnosti.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že na odsúdeného nemali v minulosti požadovaný vplyv a nevedeli k jeho náprave ani uložené nepodmiennečné tresty, ani uložený trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu.

Odsúdený napriek rôznym uloženým trestom opakovane páchal trestnú činnosť a preto v uvedenom prípade nie je možné reálne očakávať, že odsúdený povedie po prepustení z výkonu trestu riadny život, na základe čoho nebola u odsúdeného splnená materiálna podmienka, spočívajúca v reálnom očakávaní, že sa odsúdený zdrží páchania ďalšej trestnej činnosti v budúcnosti, resp. že prepustením odsúdeného nevzniká pre spoločnosť nejaké riziko recidívy zo strany odsúdeného.

V tejto súvislosti je podstatnou aj skutočnosť, že odsúdený vykonáva trest 3-krát za rovnaký trestný čin a v kontexte s hodnotením ústavu na výkon trestu tieto skutočnosti výrazným spôsobom zvyšujú riziko jeho recidívy v prípade podmiennečného prepustenia a preto aj krajský súd dospel k záveru, že na dovŕšenie nápravy odsúdeného je potrebné pôsobiť aj naďalej výkonom nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Krajský súd upozorňuje prvostupňový súd, že v rámci výsluchu je potrebné okrem iného zákonným spôsobom poučiť odsúdeného.

S poukázaním na vyššie uvedené skutočnosti aj krajský súd dospel k záveru, že u odsúdeného neboli splnené zákonné podmienky na podmienené prepustenie a preto jeho sťažnosť zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.